

„Medaile ministra školství není o mně, ale o nás všech tady“

Od roku 2003 působí jako ředitelka Střední pedagogické školy a Střední zdravotnické školy sv. Anežky České v Odrách. Z „církveky“ se jí podařilo vybudovat instituci, která je dnes mezi středními školami podobného zaměření pojmem. Každoročně v Odrách pořádá celostátní přehlídku umělecké činnosti církevních škol, loni hostila prestižní akci Pedagogická poema, pravidelně se zapojuje do evropského projektu Comenius, studenti sbírají diplomy na soutěžích. Nejen za výše uvedené převzala Ing. Pavla Hostašová 28. března v pražském Lichtenštejnském paláci medaili ministerstva školství za vynikající pedagogickou činnost.

S jakými pocity jste ocenění přijala?

V první chvíli mě to vyděsilo. Úplně se mi podlomila kolena, musela jsem se posadit. Ve druhé chvíli jsem si říkala, že to musí být nějaký omyl, a tak jsem zavolala na ministerstvo školství... Musela jsem se s tím srovnat. Zpočátku u mě určitě převládal pocit, že to není úplně zasloužené. Svoji práci dělám tak, jak umím, na tom není nic, co by mělo být oceňováno a už vůbec ne na takové úrovni. Srovnat se s tím mně pomohlo vědomí, že je to pocta všem mým kolegům, celé škole, protože bez vzájemné spolupráce by to určitě nešlo, to není o jednotlivci, to je o nás všech tady. Radost přišla z radosti lidí kolem až dodatečně. Trošku jsme to oslavili i se studenty a bylo to moc milé.

Jaká byla vaše cesta do Oder, co vás sem přivedlo?

Moje cesta do Oder je cestou do církevní školy. Hledala jsem po mateřské dovo-

lé zaměstnání, bylo to v devadesátých letech, kdy se všechno měnilo a taky moje předchozí pracoviště se transponovalo v jiné. Tak jsem si řekla, že to je ten správný impuls vstoupit do jiných vod. Učitelství mě vždycky lákalo a když jsem zjistila, že poblíž mého bydliště je nová církevní škola, přijela jsem, zeptala se a měla jsem štěstí, že zrovna hledali, podařilo se mi zvládnout přijímací pohovory a nastoupit.

Váš původní obor byl odlišný?

Můj původní obor je technický, studovala jsem na Vysokém učení technickém na fakultě stavební. Studovala jsem tam velmi ráda, bavilo mě to, pět roků jsem potom pracovala v Hranicích v projekční kanceláři a to byla taky velmi krásná práce, byla jsem tam spokojená. Ta změna přišla když už jsem měla děti a hledala si práci, kterou by bylo možné dát do souladu s nimi. Takže se přiznám, že kromě učitelství, které mě lákalo odjakživa, mě oslovila i ta možnost prázdnin, abych se mohla dětem věnovat.

Medaile Ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy se uděluje od roku 1997 jako nejvyšší ocenění působení v resortu školství. Je oceněním významné pedagogické, výchovné, vědecké nebo umělecké práce, dlouhodobého a vynikajícího působení v resortu školství nebo mimořádně záslužného činu při zajišťování a zlepšování podmínek pro výchovu a vzdělávání v České republice. Uděluje se ve dvou stupních, a to 1. stupně (stříbrná) a 2. stupně (bronzová) a jejich udělování se řídí Statutem Medaile Ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy.

Věříte, že vaše cesta do Oder nebyla náhoda?

To je těžká otázka. Je pravda, že na té mé cestě by to tuto myšlenku podporovalo. Ukázalo se, že má cesta tak, jak jsem ji prošla, se dokázala zúročit v tom, co mě potkalo tady.

Taky je pravda, že jsem po učitelství vždycky toužila, ale tím, že jsme neměli ten správný rodinný kádrový posudek, nemohla jsem studovat humanitní obory. Nevnímám to jako žádnou křivdu, protože mě naštěstí bavily i technické obory, takže pro mě nebyly žádným trestem. A navíc jsem se tam setkala s velmi zajímavou skupinou lidí, sešli se tam mnozí, kterým nebylo dáno studovat jinde. Studium na stavební fakultě mě obohatilo jak lidsky, tak znalostmi. Všechno, co člověk ví, tak se mu pak může hodit. A v Odrách se to hned projevilo, protože když jsem poprvé vstoupila do budovy školy, cítila jsem, že byt' se ucházím o místo učitele jazyků, tak je tady i pro techniky hodně práce. Když na to přišlo, hned jsem pak věděla, do čeho se pustit.

Škola prošla pod vaším vedením velkou proměnou. Jak se vám to podařilo?

Ten potenciál školy tady byl, cítila jsem ho hned, když jsem sem přišla a byla jsem tady velmi ráda. Cítila jsem, že škola dýchá něčím krásným a že má na víc. Moje první přání bylo dát této instituci jakýsi ráz, aby byla přesněji určená a nebyla to jen církevní střední škola, pod kterou je těžko si představit konkrétní obory, zaměření. Byla jsem moc ráda, když se podařilo prosadit i změnu názvu a stali jsme se Střední pedagogickou školou a Střední zdravotnickou školou, což přesně odpovídá našemu zaměření, že zastřešujeme dvě školy.

V posledních letech jsou nejvíce vidět studenti pedagogických oborů...

S pedagogickou školou jsme měli moc šťastnou ruku, protože se podařilo akreditovat i obory jako pedagogické lyceum a předškolní a mimoškolní pedagogika. Mám velkou radost z toho, jaké studenty tady máme, že jsou nadaní, šikovní, spousta věcí se jim daří a to je pak vidět i na přehlídkách nebo na tom, jak přiváží diplomy ze soutěží. Opravdu, ti muzikanti, výtvarníci a dramatici jsou tady výborní.

Existuje potenciál, že by vaši studenti mohli dále zaměřit i na umělecké obory? Stává se to?

Stává se to a někteří dokonce studují umělecké obory souběžně. Aktuálně máme skupinku asi pěti dívek, které studují v individuální a dálkové formě dramatickou výchovu na vysoké škole. Zúčastnily se přehlídek, kde zazářily, takže jim bylo hned nabídnuto, jestli nechtějí zkusit studium.

Z vás trvale vyzařuje pohoda a klid, můžete tedy říct, že vás vaše práce naplňuje?

Děkuji. Já to tak cítím, jsem moc šťastná, spokojená, ráda tuto práci dělám a vážím si ji. Z velké části je to proto, že jsem obklopená velmi příjemnými a dobrými lidmi. Velmi si vážím toho, že mám vedle sebe lidi, kterým mohu dů-

V letech 1998-2010 jsem vykonával funkci místostarosty v našem městě. Kromě jiného jsem měl na starosti i oderské školství. Od počátku jmenování ředitelkou SPdgŠ a SZŠ sv. Anežky České v Odrách jsem sledoval práci paní Ing. Pavly Hostašové a velmi brzy jsem zjistil, že vedení školy převzala profesionálka. Vždy pečlivě připravena na každé jednání s jasným cílem, s vlídným, ale pevným a otevřeným vystupováním a promyšlenými představami, kam chce jak pedagogickou, tak provozní problematiku církevní školy směřovat.

V současnosti jako předseda školské rady SPdgŠ a SZŠ sv. Anežky České mohu jen potvrdit můj dřívější odhad a pevně věřím, že pod vedením paní Hostašové bude škola stále prestižní ve všech oborech a bude přitahovat nové studenty.

Paní ředitelko, díky Vám za Vaši práci!
Mgr. Jiří Vlček

věřovat, o které se mohu opřít, kteří jsou velmi inspirativní. Myslím, že spousta „mých“ nápadů vlastně ani není mých, protože je nasávám ze svého okolí. Když se svými kolegy mluvím, tak to jiskří a spousta myšlenek vyskakuje, a to je velmi příjemné.

Krásné je spolupracovat se studenty. Člověk je obklopen mladými lidmi, kteří z podstaty srší nápady a energií, životním elánem a nutí člověka, aby šel pořád dál, aby se taky rozvíjel, něco vymýšlel, něco zajímavého připravil, tak je to takové vzájemné obohacení, opravdu ze všech stran.

STŘEDNÍ PEDAGOGICKÁ ŠKOLA A STŘEDNÍ ZDRAVOTNICKÁ ŠKOLA SVATÉ ANEŽKY ČESKÉ, ODŘY.

2013/2014

Dne 28. března 2014 v Lichtenštejnském paláci v Praze udělil ministr školství, mládeže a tělovýchovy Marcel Chládek

ředitelce SPdgŠ a SZŠ sv. Anežky České Ing. Pavle Hostašové Medaili MŠMT 2. stupně za vynikající pedagogickou činnost.

Srdečně blahopřejeme!!!

žáci, zaměstnanci a Klub přátel církevní školy

